

Amazonská synoda – krok ku kmeňovej revolúcii?

Marcin Jendrzejczak

24. júla 2019 ✚ *História* ✚ *Amazonská synoda*

Protestantská pseudo-reformácia, francúzska revolúcia, komunizmus - všetky tieto udalosti či procesy slúžili jednému cieľu: zničiť Cirkev a katolícky poriadok. Dnes sa červení stali zelenými, so záľubou hľadajú na primitívne kmene, ktoré sú kolektivistické a koexistujú s prírodou. Takéto tendencie prenikajú aj do myslí niektorých ľudí Cirkvi - vrátane autorov pracovného dokumentu pred jesennou amazonskou synodou.

Zdroj: wikipedia.com

„Kresťanstvo a civilizácia – sú vzájomne súvisiace termíny. Pokresťančovanie nie je možné bez toho, aby sa ľudia zároveň nestávali civilizovanejšími. Podobne, dechristianizácia nie je možná bez toho, aby neviedla k chaosu, brutalizácii a k návratu k barbarstvu,“ poznamenáva brazílsky mysliteľ Plinio Correa de Oliveira v knihe *Indiánsky tribalizmus: Komunistický misijný ideál pre Brazíliu v dvadsiatom prvom storočí*, z roku 1977 [tfp.org].

Táto veta bola určite adresovaná ľuďom Cirkvi. Nanešťastie, už vtedy, keď de Oliveira písal tieto slová, v sedemdesiatych rokoch 20. storočia, sa najmä v Južnej Amerike začali objavovať myšlienky „neomisiológie“ blízke teológii oslobodenia. Namiesto obracania Indiánov na kresťanstvo a ich civilizovania v kresťanskom duchu (primeraný odev, monogamia, súkromné vlastníctvo), začali **týchto Indiánov idealizovať**. Videli v nich akýchsi „dobrých divochov“ žijúcich v chudobnej, ale zato komunitnej a rovnostárskej spoločnosti.

Voči tejto indiánskej biede stavali ako kontrast západnú civilizáciu založenú na konzume a egoizme, ktorá spôsobuje sociálnu nerovnosť. Domorodý kmeň žijúci v kolektívnom duchu a v podmienkach relatívnej rovnosti, predstavoval akúsi **pozemskú utópiu**. Idealizovanie domorodcov viedlo k **zanedbaniu evanjelizácie**.

Ako tvrdil Plinio Correa de Oliveira, **priaznivci novej kmeňovej (tribalistickej) misiológie popierajú, že cieľom človeka je v prvom rade vzdať slávu Bohu a spasíť svoju dušu**. Vníмали človeka ako súčasť celku, ktorému vďačí za takmer všetko, a v ktorom by sa mal roztaviť. Takýto prístup znamená roztavenie človeka v kolektívnej magme, čo odporuje jeho dôstojnosti.

Tribalistický kolektivismus je v hlbokom rozpore s kresťanským prístupom. Podľa tomistického princípu milosrdenstva **treba najprv milovať Boha a potom seba samého (čo znamená hlavne starosť o svoju spásu) a blížnych**. Materialistický kolektivismus však túto hierarchiu v láske neguje. Ba čo viac, telo stavia pred dušu.

***Instrumentum laboris* a revolučné transformácie**

Tieto predpovede sa plnia pred našimi očami v súvislosti s Amazonskou synodou, ktorá sa má na jeseň 2019 konať v Ríme, konkrétne v nedávno publikovanom pracovnom dokumente (*Instrumentum Laboris*) vypracovanom pre túto synodu. Uvedme z neho niektoré časti [pre panamazonsynodwatch.com]:

„Zmeny smerovania či integrálna konverzia sa nevyčerpáva osobnou konverziou. Hlboká premena srdca vyjadrená osobnými návykmi si vyžaduje **aj štrukturálne zmeny vyjadrené v sociálnych návykoch, zákonoch a zodpovedajúcich ekonomických programoch**. Evanjelizačné úsilie má čo ponúknuť, aby podporilo radikálnu zmenu, ktorú Amazónia a planéta potrebujú, najmä pokiaľ ide o hĺbku, ktorou Duch Boží preniká do prírody a do mysli jednotlivcov a národov.“

O akú transformáciu tu ide? Oprávnená sa ukazuje obava, že má ísť o transformácia v duchu ekologickej ideológie, radikálneho zníženia spotreby a nakoniec civilizačného regresu.

Zdroj: onepeterfive.com

Stvoriteľ či stvorenie?

V dokumente nájdeme aj fragmenty, ktoré obsahom a štýlom pripomínajú ekologystov.

„Domorodí obyvatelia povodia Amazonky žijú v spoločenstve s inými ľuďmi, so svetom, s tvormi okolo nich a ich Stvoriteľom. Domorodé obyvateľstvo v skutočnosti žije v domove, ktorým je zem a ktorý dostali ako dar od Boha. Rôznorodé spirituality a viery ich pobádajú k tomu, aby vo dne i v noci žili v spoločenstve so zemou, vodou, stromami, zvieratami. Múdri starci – tiež nazývaní *payés*, *mestres*, *wayanga* alebo *šamani*, podobne ako iní, podporujú harmóniu medzi ľuďmi a vesmírom. Domorodé obyvateľstvo je *živou pripomienkou poslania, ktoré Boh zveril všetkým: obrany nášho spoločného domova*.“

V tomto texte jasne vidíme **stopy panteizmu, ktorý je však cudzí kresťanskej vízii sveta**. Je to čiastočné prijatie pohanskej vízie vesmíru – aspoň v tomto aspekte. Treba pripomenúť, že v kresťanskej vízii sveta je Stvoriteľ transcendentný a oddelený od stvorenia. **Vesmír však nie je božský a sám v sebe nenesie prvky božstva**. Rozdiel medzi Stvoriteľom a stvorením je nepredstaviteľný. Napríklad, pokresťančovanie bolo spojené s opustením viery v božskosť hviezd, ktoré bolo všeobecne rozšírené vo svete staroveku.

Thomas Woods na stránkach knihy *Ako Cirkev vybudovala západnú civilizáciu* poznamenal, okrem iného, že Theodorich zo Chartres (1085-1155) odmietol božstvo nebeských telies, ako aj názor, že sa

správajú v rozpore so zákonmi sveta. Taktiež vyvracal presvedčenie o vesmíre ako živom organizme. Remi Brague v knihe *Europa – rímska cesta* zase poukázal na to, že kresťanstvo je založené na viere, že Boh sa stal človekom v Kristovi. To v Ňom sa skoncentrovala božskosť, nie vo hviezdach, stromoch ani v zemských vládcoch. Svet politiky, ale aj prírody – hviezdy, stromy, rieky boli v dávnych dobách považované za posvätné, za *sacrum*, ale v kresťanstve sa to zmenilo, čo okrem iného umožnilo vznik modernej vedy.

Tribalizmus?

Preto sme svedkami prenikania myšlienok revolúcie do myslí ľudí Cirkvi a do dokumentov, ktoré by mali predstavovať jednoznačne katolícky pohľad na svet. Cieľom tejto revolúcie – ktorý možno autori „Instrumentum laboris“ nemusia úplne prijať za svoj, je pripodobniť spoločnosti ku kmeňu – rovnostárskemu, kolektivistickému a biednemu. **Ekológia tu na jednej strane slúži ako maska pre ciele ľavice a na strane druhej, ako ideológia, ktorá ich „zdokonaľuje“.**

Táto tribalistická revolúcia je len **vylepšením ideí bolševizmu**. Bohužiaľ, neobmedzuje sa na pozemskú oblasť. Nestačí jej zrušiť alebo drasticky obmedziť súkromné vlastníctvo, hospodársky rozvoj, či dokonca likvidovať tradičnú rodinu či redukovať počet obyvateľov. Podľa Plinia Correa de Oliveira sa **usiluje aj o transformáciu Cirkvi**.

Ako na druhej strane poznamenal vo svojom diele „Revolúcia a kontrarevolúcia“, „samozrejme, nielen svetskú sféru chce revolúcia zredukovať na tribalizmus. To isté chce dosiahnuť v duchovnej sfére. Spôsob, ako to dosiahnuť, ukazujú niektorí teológovia a kanonisti hodlajúci pretvoriť ušľachtilú, kostnatú a pevnú cirkevnú štruktúru – ako ju ustanovil náš Pán Ježiš Kristus a bola formovaná počas dvadsiatich storočí náboženského života – na mäkké beztvaré tkanivo diecézy a farnosti bez územných hraníc pozostávajúceho z náboženských skupín, v ktorých je silná kanonická autorita postupne nahrádzaná viac či menej *charizmatickými prorokmi*. K tomu nutne dôjde u progresívnych charizmatických farností a diecéz, ktoré nadobudnú charakteristické znaky štrukturálnej bunky-kmeňa.

Zdá sa, že práve týmto smerom chcú nasmerovať Amazonskú synodu. Vystihli dobré obdobie, pretože škandály sexuálneho zneužívania podkopali dôveru ľudí v cirkevnú hierarchiu. Verejná mienka požaduje zmeny – akékoľvek, len aby boli radikálne – a zdá sa, že autori „Instrumentum laboris“ tieto očakávania spĺňajú.

Nič však ešte nie je stratené. Cirkev nie je obyčajná ľudská inštitúcia, ale Mystické Kristovo telo. **Zostáva svätou, aj keď sa niektorí z jej dôležitých údov dopúšťajú hriechov**. V konečnom dôsledku je tribalistická revolúcia, podobne ako každá iná protikresťanská revolta, dopredu odsúdená na neúspech. Víťazom je totiž Kristus.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/amazonska-synoda-krok-ku-kmenovej-revolucii/>